

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammel Torv 22. 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

Dato: **11 MAJ 2005**

J.nr.: 2004-2162-628
Sagsbehandler: PH
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 25

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

12 MAJ 2005 11 45

Den Centrale Indlevering

+ opfølgingsrapporter

Vedrørende inspektion af Arresthuset i Nykøbing Falster

Hermed sender jeg et eksemplar af opfølgingsrapport af dags dato vedrørende inspektionen den 24. august 2004 af Arresthuset i Nykøbing Falster.

Med henblik på muligheden for at mangfoldiggøre rapporten vedlægger jeg desuden en uhæftet kopi af rapporten.

Som det fremgår af rapporten, betragtes inspektionssagen i øvrigt herefter som afsluttet.

Med venlig hilsen

Hans Gammeltoft-Hansen

Opfølgning

Gammeltorv den **11 MAJ 2005**
Journalnr. 2004-2162-628 PH

Folketingets Ombudsmands

Inspektion

af

Arresthuset i Nykøbing Falster

Den 24. august 2004

Folketingets Ombudsmand - Gammeltorv 22 - 1457 København K

Den 24. november 2004 afgav jeg endelig rapport vedrørende min inspektion den 24. august 2004 af Arresthuset i Nykøbing Falster. I rapporten anmodede jeg om oplysninger mv. vedrørende nærmere angivne forhold.

Jeg modtog i den anledning udtalelser af 29. december 2004 og 28. februar 2005 med bilag fra henholdsvis arrestinspektøren og Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 2.2. Fritid

Jeg gik ud fra at der fortsat var mulighed for boldspil på gårdtursarealet, men for en ordens skyld bad jeg om oplysning herom.

Arresthuset har bekræftet at der fortsat er mulighed for boldspil. Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Jeg henstillede desuden til arresthuset at opsætte en vejledning om korrekt brug af redskaberne i kondirummet. Jeg bad om underretning om hvad der skete i den anledning.

Arresthuset har oplyst at der nu er opsat en vejledning i brugen af kondiredskaberne i kondirummet. Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Ad punkt 2.3. Fællesskab

Jeg anmodede arresthuset om at oplyse hvorvidt det oplyste under inspektionen om manglende arbejdsfællesskab på cellerne skulle forstås sådan at det generelt ikke (længere) var tilladt for de indsatte at arbejde sammen på cellerne, og at indsatte der fremsatte ønske om arbejdsfællesskab, derfor ikke ville kunne få tilladelse hertil, heller ikke selv om ingen af de forhold der er nævnt i fællesskabsvejledningen, er til hinder herfor.

Arresthuset har oplyst at det er arresthusets primære målsætning at mindst 10 indsatte skal være beskæftiget uden for cellerne. Denne målsætning er det stort set lykkedes at leve op til, men det har samtidig betydet at arbejdsfællesskab på cellerne ikke er prioriteret helt så højt. Arresthuset har videre bemærket at hvis alle de i fællesskabsvejledningen nævnte forhold ikke er til hinder for arbejdsfællesskab på cellerne, er det kun arbejdets beskaffenhed der kan udelukke sådant arbejdsfællesskab. Der er således ikke sket ændringer i forhold til tidligere.

Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Jeg tilkendegav at jeg afventede underretning når direktoratet havde godkendt Arresthuset i Nykøbing Falsters fællesskabsregler.

Den 15. februar 2005 har jeg modtaget en kopi af direktoratets godkendelse af 14. februar 2005 af arresthusets fællesskabsregler. Direktoratet har samtidig til inspiration vedlagt et notat om ideer til styret fællesskab.

Jeg har ingen bemærkninger til direktoratets godkendelse af arresthusets fællesskabsregler.

Jeg noterede mig at rotationsordningen med hensyn til adgangen til fællesskabslokalerne var ændret således at der nu springes fem numre i stedet for tre numre hvilket medfører en hurtigere rotation, men jeg anmodede om arresthusets bemærkninger til de øvrige forhold som en af de indsatte havde gjort gældende under min samtale med ham. Det drejer sig om muligheden for at være flere end fire sammen ved (fx) gangfællesskab, muligheden for at de indsatte som har tilberedt mad sammen i køkkenet, kan sætte sig ind i skolestuen/fritidslokalet bagefter og spise maden, og muligheden for selv at vælge hvem man vil være sammen med i forbindelse med afvikling af fællesskab i fællesskabsrummene.

Jeg anmoder i den forbindelse arresthuset om at oplyse hvorfor det (kun) er indsatte som er tilmeldt gangfællesskab, der kan benytte køkkenet, og hvorfor adgangen til køkkenet således ikke er et tilbud ved siden af tilbudet om gangfællesskab således at yderligere to indsatte om dagen kan benytte fritidsfaciliteterne. Jeg bemærkede herved at jeg forstod ordningen med gangfællesskab sådan at det er tilladt fire indsatte at være sammen på gangen (hvis de ikke ønsker at benytte køkkenet).

Med hensyn til den manglende adgang for de indsatte som har lavet mad, til at spise maden i fællesrummet, bemærkede jeg at jeg gik ud fra at dette skyldes at der ikke må være flere end fire i dette rum. Jeg bad arresthuset oplyse om det havde været overvejet at give de indsatte som har fællesskab i fællesrummet, adgang til at benytte køkkenet i stedet for de indsatte som har gangfællesskab således at maden (eventuelt) efterfølgende kan spises i fællesrummet.

Arresthuset har oplyst at der er fire indsatte på gangarealet i fællesskabstiden hvoraf to af de indsatte kan lave mad i køkkenet til alle fire indsatte. Hvis de ønsker det, kan de spise sammen ved et bord på første etage der er opstillet til samme formål. Antallet af indsatte der kan være sammen på gangarealet, er fastsat ud fra hensyn til orden

og sikkerhed idet isolerede indsatte og indsatte med andre problemer normalt er placeret i stueetagen.

Arresthuset har afvist de indsattes ønske om selv at kunne vælge hvem de vil være sammen med i fællesskabsrummene. Arresthuset har begrundet det med at negativt stærke indsatte hurtigt sætter sig på aktiviteterne.

Med hensyn til spørgsmålet om at lade køkkenet være en særskilt aktivitet har arresthuset anført at det vil indebære at de indsatte der har gangfællesskab, ikke vil kunne benytte køkkenet. Arresthuset har i den forbindelse bemærket at madlavning og efterfølgende rengøring tager ca. to timer. Af samme grund kan de indsattes forslag om at lade de indsatte der har fællesskab i fællesskabsrummet, få adgang til køkkenet i stedet for de indsatte der har gangfællesskab, ikke gennemføres.

Direktoratet har bemærket at det af fællesskabsvejledningens punkt 12 fremgår at arresthuset bør etablere et tilmeldingssystem hvis ikke alle indsatte der har tilladelse til fællesskab efter bekendtgørelsens §§ 10 og 12, har mulighed for at deltage heri samtidig. Tilmeldingssystemet skal sikre at de enkelte indsatte over en periode får tildelt lige lang tid til benyttelse af disse tilbud. Direktoratet har herefter anført at direktoratet ingen bemærkninger har til den måde som arresthuset har valgt at tilrettelægge og administrere fællesskabet på.

Jeg har ingen bemærkninger til at antallet af indsatte ved gangfællesskab er begrænset til fire af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn. Hvis to af de indsatte bruger køkkenet i to timer til tilberedning af mad mv., er der imidlertid reelt kun to indsatte sammen på gangen i det meste af fællesskabstiden.

Jeg har noteret mig det oplyste om at de indsatte der må anvende køkkenet, har mulighed for at lave mad til de fire der er i gangfællesskab, og at de kan sidde sammen ved et bord på gangen og spise maden. Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de indsatte der har lavet mad, ikke kan få tilladelse til bagefter at sætte sig ind i skolestuen/fritidslokalet og spise maden, eller til at det ikke er de indsatte der har fælles-

skab i skolestuen/fritidslokalet, der har tilladelse til at benytte køkkenet i stedet for de indsatte der har gangfællesskab.

Hvis adgangen til køkkenet gives som en særskilt aktivitet, vil det som anført af arresthuset indebære at de indsatte som har gangfællesskab, ikke kan benytte køkkenet, men de vil i så fald kunne benytte køkkenet på et andet tidspunkt. Dette forhold kan derfor efter min opfattelse ikke i sig selv begrunde afslag herpå. Der må som nævnt godt være fire indsatte sammen på gangen, men hvis to af dem benytter køkkenet, er der reelt kun to indsatte sammen i meget eller det meste af fællesskabstiden på gangen. Hvis adgangen til køkkenet gives som en særskilt aktivitet, vil det imidlertid (også) indebære at de indsatte der benytter køkkenet, vil være henvist til at spise maden på cellerne bagefter. På denne baggrund har jeg ingen bemærkninger til den ordning der praktiseres med hensyn til adgangen til køkkenet.

Jeg har noteret mig begrundelsen for ikke at give de indsatte mulighed for selv at vælge hvem de vil være sammen med i fællesskabsrummene. Jeg har ingen bemærkninger til denne begrundelse såfremt det ikke er muligt at tilgodese de indsattes ønsker og samtidig sikre at de negativt stærke indsatte ikke sætter sig på aktiviteterne. Jeg har ikke mulighed for at vurdere om det er muligt, og jeg foretager mig derfor ikke mere vedrørende dette forhold.

Ad punkt 2.4. Talsmandsordning

Jeg tilkendegav at der efter min opfattelse altid i husordenen bør orienteres om muligheden for at vælge talsmand, også selv om der orienteres herom ved opslag. Jeg bad derfor arresthuset om at overveje at oplyse herom i husordenen og underrette mig om resultatet af disse overvejelser.

Arresthuset har oplyst at det nu er medtaget i den nye husorden som arresthuset samtidig har vedlagt kopi af. Direktoratet har henholdt sig hertil.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ombudsmandsembedet modtog i maj måned 2003 to klager fra en daværende talsmand i Arresthuset i Nykøbing Falster over at han efter hans opfattelse ikke havde de rettigheder han som talsmand burde have. Klagen blev oversendt til direktoratet til besvarelse. Jeg bad direktoratet om at sende mig en kopi af svaret til den daværende talsmand.

Arresthuset har vedlagt en kopi af dette svar fra direktoratet (af 18. juni 2003). Det fremgår heraf bl.a. at arresthuset ikke anså den pågældende for at være talsmand idet han ikke var blevet valgt som sådan efter de gældende regler for talsmandsvalg. Direktoratet anså det for berettiget at arresthuset ikke havde anset den pågældende for at være talsmand.

Jeg har noteret mig indholdet af direktoratets svar til den pågældende.

Ad punkt 3. Arresthusets besvarelse af spørgsmål i øvrigt

Der var ikke renevæske og vejledning i brugen heraf tilgængelig på toiletterne. Det blev oplyst at gangmanden opbevarer renevæske og udleverer det til de indsatte hvis de fremsætter ønske herom. Vejledningen i brugen af renevæske er opsat på opslagstavlen.

Da renevæske og vejledning i brugen heraf skal være umiddelbart tilgængelig for de indsatte således at de kan få adgang hertil uden at skulle rette henvendelse til andre (indsatte eller ansatte), jf. direktoratets breve af 3. oktober 2000 og 16. januar 2001 til anstalterne og arrestinspektørerne, henstillede jeg til arresthuset at gøre renevæsken umiddelbart tilgængelig for de indsatte. Da vejledningen efter min opfattelse bør forefindes samme sted som renevæsken, henstillede jeg tillige til arresthuset at placere vejledningen i brugen heraf samme sted. Jeg bad om underretning om hvad der skete i den anledning.

Arresthuset har oplyst at renevæske og vejledning tidligere var placeret på en hylde i bade- og toiletrummet. Arresthuset anså det imidlertid ikke for at være forsvarligt at

fortsætte med denne ordning da der jævnligt blev udøvet hærværk, og det forekom at forseglingen på renevæsken var brudt og flasken fyldt med andet indhold. Arresthuset valgte derfor at etablere en ordning hvor gangmanden opbevarer renevæske, vel vidende at en sådan ordning ikke er optimal. Arresthuset har anført at det efter arresthusets opfattelse ikke er muligt at opfylde kravet om at renevæske skal være umiddelbart tilgængelig.

Direktoratet har oplyst at direktoratet har pålagt arresthuset at placere renevæske og vejledning i bade- og toiletrummet og har indskærpet at personalet jævnligt skal tjekke at forholdene er i orden. Direktoratet har desuden pålagt arresthuset at vejlede de indsatte om at flasker der ikke er forseget, ikke bør anvendes til rensning af sprøjter og kanyler. Direktoratet har i den forbindelse anført at en sådan vejledning bør op sættes samme sted som vejledningen i brugen af renevæske.

Jeg tager det af direktoratet oplyste til efterretning.

Jeg anbefalede under inspektionen arresthuset at udarbejde interne regler om hvordan telefonordningen praktiseres i arresthuset, og idet jeg på denne baggrund gik ud fra at spørgsmålet om udarbejdelse af lokale regler havde været eller ville blive overvejet, bad jeg i rapporten om underretning om resultatet heraf.

Arresthuset har oplyst at lokale regler er medtaget i den nye husorden som arresthuset som tidligere nævnt samtidig har vedlagt kopi af.

I den nye husorden er det (blot) anført at de indsatte har mulighed for at føre telefonsamtaler, men at det dog kan nægtes hvis det ikke er praktisk muligt, eller hvis det strider mod orden og sikkerhed i arresthuset. Det er videre anført at den indsatte selv skal betale for samtalen, og at samtalen kan blive overhørt af personalet. Henvi sningen i den tidligere husorden til straffuldbyrdelseslovens § 57 og telefonbekendtgørelsen genfindes ikke i den nye husorden.

Jeg har noteret mig at afsnittet om adgangen til at telefonere er udbygget.

I forbindelse med sagen vedrørende min inspektion af Arresthuset i Hobro har direktoratet i en udtalelse af 10. juni 2004 anført følgende:

”...

Husordenens regler om afsoneres adgang til at telefonere bør, efter direktoratets opfattelse, indeholde en gengivelse af hovedindholdet af straf fuldbyrdelseslovens § 57, samt retningslinier om den praktiske gennemførelse, dvs. primært fremgangsmåde, tidsrum mv. men evt. også, hvad man normalt kan forvente med hensyn til antal og varighed. Det bør fremgå af husordenen, at disse retningslinier kan fraviges, hvis der i konkrete situationer foreligger særlige omstændigheder.

For så vidt angår varetægtsarrestanter bør hovedindholdet af varetægtsbekendtgørelsens § 75 gengives i husordenen. Endvidere bør det fremgå, at anmodninger om at føre telefonsamtale med forsvareren i almindelighed imødekommes, og at disse aldrig påhøres eller aflyttes, jf. § 76, stk. 1 og 2 i bekendtgørelsen.

...”

Jeg går ud fra at arresthuset vil udbygge det anførte i husordenen om adgangen til at telefonere yderligere i overensstemmelse hermed. Det bemærkes at jeg er opmærksom på at arresthuset i et svar af 1. juli 2003 til en tidligere indsat, jf. nedenfor, har anført at arresthuset ikke har faste dage eller regler om hyppighed. Hvis det fortsat gør sig gældende, vil det efter min opfattelse være hensigtsmæssigt at angivet dette.

Jeg anmodede arresthuset om at underrette mig om arresthusets svar til den daværende talsmand i anledning af en klage fra denne over utilstrækkelig adgang til at telefonere. (Arresthuset har som nævnt ovenfor over for direktoratet oplyst at arresthuset ikke har anset den pågældende som talsmand).

Arresthuset har vedlagt kopi af arresthusets svar af 1. juli 2003 til den indsatte. Arresthuset har heri oplyst den indsatte om at der i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af muligheden for at gennemføre en indsats ønske om at telefone-

re. Det er videre anført at arresthuset ikke har faste dage eller regler om hyppighed, men at der foretages en konkret vurdering af om det er muligt på det pågældende tidspunkt at gennemføre telefonsamtalen.

Jeg har noteret mig indholdet af dette svar til den indsatte vedrørende administrationen af telefonreglerne.

Brevet er – så vidt ses med stempel – påført klagevejledning til Direktoratet for Kriminalforsorgen, og det er tilføjet at klage kan indgives inden 14 dage fra brevets dato.

Jeg gør opmærksom på at klagefristen for afgørelser der træffes i henhold til straffuldbyrdelsesloven, er to måneder efter at afgørelsen er meddelt den dømte, jf. straffuldbyrdelseslovens § 111, stk. 2, og at arresthuset ikke kan fravige denne regel. Denne bestemmelse gælder i øvrigt (som nævnt under pkt. 5.5. i rapporten) kun for dømte, og der gælder således ingen klagefrist for afgørelser der i henhold til denne lov træffes i forhold til varetægtsarrestanter, jf. nu også pkt. 241 i vejledningen til varetægtsbekendtgørelsen. For afgørelser der ikke er omfattet af straffuldbyrdelsesloven, gælder ingen klagefrist medmindre det fremgår af det regelsæt som afgørelsen er truffet efter.

Ad punkt 4.2. Bogkataloger

Arresthuset oplyste på forespørgsel i brev af 7. oktober 2004 at de indsatte via et opslag på opslagstavlen orienteres om muligheden for søgning på nettet af bøger fra biblioteket. Jeg bad om en kopi af dette opslag.

Arresthuset har vedlagt kopi af opslaget. De indsatte orienteres heri om at de kan anmode om hjælp til fremsøgning via bibliotekets hjemmeside af fx specielle bøger, af bøger inden for forskellige genrer som fx kriminalromaner, kogebøger, rejsebeskrivelser eller lignende, af alle bøger som en bestemt forfatter har udgivet eller af

bøger på et specielt sprog eller om et specielt emne. De indsatte orienteres tillige om at de vil få en udskrift af det fremfundne.

Jeg har noteret mig indholdet af dette opslag – som på en god måde orienterer de indsatte om deres muligheder for at fremfinde bøger eller oversigt over bøger som kan tjene som inspirationskilde for valg af bestemte bøger.

Det fremgår af en vejledning som arresthuset har udarbejdet til personalet, at der kan søges efter alle de kriterier (genrer) man ønsker, og at den indsatte skal have print af det fremfundne. Idet jeg vedlagde en kopi af arresthusets vejledning, bad jeg om direktoratets bemærkninger til arresthusets ordning, herunder om den efter direktoratets opfattelse er tilstrækkelig til at opfylde kravet om at der bør være bogkataloger til rådighed.

Det fremgår af direktoratets udtalelse at arresthuset over for direktoratet har oplyst at arresthuset har haft kontakt med Centralbiblioteket for at rekvirere bogkataloger, men at det blev oplyst at der alene findes et katalog på 4000 sider der opdateres jævnligt, og at det af ressourcemæssige grunde ikke udsendes.

Direktoratet har oplyst at direktoratet telefonisk har spurgt arrestforvareren om arresthusets biblioteksordning opfattes som tilfredsstillende for brugerne. Arresthuset har oplyst at de indsatte efter arresthusets opfattelse er tilfredse med ordningen, og at personalet efterkommer de indsattes ønsker om udskrifter af nyudgivelser fra biblioteket. Direktoratet anser derfor ordningen for at være "tilstrækkelig til at opfylde kravet om nyheder fra biblioteket".

Jeg har noteret mig det oplyste, herunder at den indsatte får en udskrift af det fremfundne og orienteres herom i opslaget. Jeg anbefaler arresthuset udtrykkeligt i opslaget at anføre at de indsatte tillige kan få udskrift af en fortegnelse over nyudgivelser inden for alle genrer hvis de ønsker det, men foretager mig ellers ikke mere ved dette forhold.

Ad punkt 4.3. Besøg

Jeg gik ud fra at arresthuset havde overvejet – eller ville overveje – om arresthusets interne regel om varigheden af besøg (40 minutter) var i overensstemmelse med reglen i straffuldbyrdelseslovens § 51, stk. 1 (mindst en time). Jeg bad arresthuset om at underrette mig om resultatet af disse overvejelser.

Arresthuset har oplyst at varigheden af besøg af ændret og har henvist til den reviderede husorden. Det er heri nu anført at besøgstiden er en time pr. gang.

Direktoratet har henholdt sig hertil med bemærkning om at direktoratet dog har anmodet arresthuset om at præcisere afsnittet om besøg i husordenen således at det i overensstemmelse med straffuldbyrdelseslovens § 51, stk. 1, kommer til at fremgå at besøg har en varighed af mindst en time. Direktoratet har desuden henledt arresthusets opmærksomhed på muligheden for at give udvidet besøg, jf. besøgsvejledningens punkt 3.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 5. Rapportgennemgang

Jeg anmodede arresthuset om at oplyse om der havde været sager om overførsel i den periode fra hvilken jeg havde anmodet om at låne sager, og i givet fald at vedlægge kopi af akterne i disse sager. Jeg beklagede samtidig hvis min anmodning om udlevering af sager havde givet anledning til misforståelser med hensyn til hvilke sager jeg ønskede.

Arresthuset har oplyst at der ikke har været sager om overførsel i den angivne periode. Arresthuset har bemærket at arresthuset er gået ud fra at min anmodning sigtede til disciplinære overførsler.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 5.6. Konfiskation

Konfiskationen i et konkret tilfælde som vedrørte en varetægtsarrestant, omfattede en mobiltelefon (som ikke er omfattet af bekendtgørelsen om udenretlig vedtagelse af konfiskation). Arresthuset indgav anmeldelse mod den pågældende indsatte for trusler. Jeg anmodede arresthuset om at oplyse grundlaget for afleveringen af mobiltelefonen til politiet, og hvad der efterfølgende var sket med telefonen.

Arresthuset har oplyst at arrestforvareren i arresthuset i Vordingborg (hvorfra den indsatte samme dag var blevet overført) afleverede mobiltelefonen til politiet. Det skyldes at den indsatte havde ringet fra telefonen, og der ligeledes var mulighed for at andre kunne have benyttet telefonen. Arresthuset har videre oplyst at det er en fejl at det ved forhøret er meddelt den indsatte at telefonen var konfiskeret. Det burde rettelig have været meddelt den indsatte at telefonen var overgivet til politiet.

Arresthuset har desuden fra politiet fået oplyst at telefonen blev destrueret.

Direktoratet har udtalt at afleveringen til politiet i forbindelse med indgivelsen af anmeldelse for strafbart forhold er i overensstemmelse med sædvanlig praksis. Direktoratet har på denne baggrund henholdt sig til arresthusets udtalelse.

Jeg er enig i at det er en fejl at det over for den indsatte som var varetægtsarrestant, er tilkendegivet at telefonen blev konfiskeret. Idet jeg går ud fra at telefonen er afleveret til politiet i forbindelse med den indgivne anmeldelse om trusler fordi den kunne antages at udgøre et bevis i denne sag, har jeg ingen bemærkninger til denne aflevering.

Ad punkt 5.7. Ophør og ugentlige overvejelser

I det ovenfor under punkt 5.6. nævnte tilfælde blev den indsatte udelukket fra fællesskab den 10. marts 2004, kl. 14.00 og var udelukket fra fællesskab i 12 dage. Jeg bad arresthuset om at sende mig en kopi af det notat som jeg gik ud fra var udfærdiget i overensstemmelse med § 8, stk. 2, i bekendtgørelsen om udelukkelse fra fællesskab.

Arresthuset har vedlagt kopi af notat af 18. marts 2004 om arresthusets overvejelser om ophør af udelukkelsen fra fællesskab i denne sag.

Det fremgår af direktoratets udtalelse at arresthuset den 26. januar 2005 telefonisk over for direktoratet har oplyst at overvejelserne om ophør rettelig fandt sted den 17. marts 2004 omkring kl. 15.00-16.00, men at notat herom på grund af andre uopsættelige sager først blev skrevet den 18. marts 2004. Arresthuset har endvidere over for direktoratet uddybet hvorfor arresthuset den 17. marts 2004 fortsat anså den indsatte uegnet til fællesskab. Arresthuset har samtidig nævnt at arresthuset i notatet rettelig skulle have anført at den indsatte fortsat skulle være udelukket fra fællesskab indtil **senest** den 24. marts 2004 da udelukkelse fra fællesskab ikke kan ske for et på forhånd bestemt tidsrum.

Direktoratet har henholdt sig til det som arresthuset har anført. Direktoratet har samtidig bemærket at direktoratet imidlertid anser det for beklageligt at det ikke klart fremgår af notatet hvad der var baggrund dels for udelukkelsen fra fællesskab den 10. marts 2004 i Arresthuset i Nykøbing Falster hvortil den indsatte denne dag blev overført fra Arresthuset i Vordingborg, dels for den fortsatte udelukkelse fra fællesskab den 17. marts 2004. Direktoratet har endvidere anset det for beklageligt at det ikke fremgår hvornår overvejelserne om helt eller delvist at bringe udelukkelsen til ophør rettelig fandt sted, og at det ikke skete inden der var forløbet en uge (dvs. inden kl. 14.00 den 17. marts 2004). Direktoratet har ligeledes anset det for beklageligt at arresthuset har formuleret notatet om udelukkelse således at det gav indtryk af at udelukkelsen skulle fortsætte til den 24. marts 2004. Direktoratet har oplyst at direktoratet har meddelt arresthuset dette.

Jeg har noteret mig det oplyste, herunder at direktoratet har gjort arresthuset bekendt med direktoratets opfattelse.

6. Opfølgning

Jeg betragter hermed sagen om min inspektion den 24. august 2004 af Arresthuset i Nykøbing Falster som afsluttet.

7. Underretning

Denne rapport sendes til arresthuset, politimesteren, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Folketingets Retsudvalg og de indsatte i arresthuset.

Lennart Frandsen
Inspektionschef